

Vestlesin pedagoogitööst kolme algklassiõpetajaga, kes töötavad Tabasalus kooli avamisest saadik, seega siis kolmandat aastat. Kõik kolm — Kaarin Kaeval, Ülle Urb ja Kaie Multer on lõpetanud Tallinna Pedagoogilise Instituudi ning töötasid õpetajatenä ka enne siia kooli tulemist.

Kaarin Kaeval on 6-aastaste õpetaja. Tema klass on eriline selle poolest, et seal õpivad ainult poisid. Nimelt loodi Tabasalus tänava kõige pisematele ühe segaklassi kõrval ka poiste ja tüdrukute klassid. Ülle Urb ja Kaie Multer alustasid 6-aastaste õpetamist esimesel Tabasalu-aastal ning on nüüd jõudnud oma õpilastega kolmandasse klassi.

K. Kaeval: «Õpetajaamet on huvitav ja vaheldusrikas. Laste keskel ei märkagi, kuidas päevad lähevad. Kuid õpetajatöö on ka väsitav ning nõuab seetõttu palju energiat.»

HOMME ON ÕPETAJATE PÄEV

Väikesed lapsed on vahvad

Ü. Urb: «Tööd tuleb igal pool teha, mina töötan koolis hea meeleaga. Õpetajaks saada — see oli raudne soov juba lapsepõlves.»

K. Kaeval: «Kas inimene õpetajaks kõlbab, saab selgeks juba esimesel tööaastal. Arvan, et minule see amet sobib, tunnen, et lapsed vajavad mind, mina jälle neid.»

Ü. Urb: «Väiksemad lapsed on vahvad, löövad kõiges alati kaasa. Olgu see siis tantsuring või mudilaskoor või mingi muu üritus.»

K. Kaeval: «Algul hirmutas küll ära seista silmitsi 33 kuueaastase poisipõnniga. Kuna aga avanes võimalus lisaks segaklassile moodustada eriklassid, siis nüüd on minu hoole all 22 poissi. See on paras arv, tähelepanu jätkub kõigile. Leian, et õpetajana on mul nüüd lihtsam. Poisid ja tüdrukud nõuavad ju erinevat moodi õpetamist.»

K. Multer: «Lahkhelid poiste-tüdrukute vahel jäävad eraldi klassides ära. Poisid, kes alati on tüdrukute varju jäänud, saavad nüüd end näidata. Nad pole enam teisejärgulised ning see on tulevaste meeste kasvatamisel oluline.»

K. Kaeval: «Mõned minu õpilased on täiesti kooliküpsed, teine osa aga sellised, kes oleks võinud veel kodus olla. Areng on küll enamjaolt ühesugune, kuid mõned on lihtsalt tublimad, tahavad rohkem õppida. Lasteaiast tulnud on julgemad.»

Ü. Urb: «Lasteaiast tulnud poisid-tüdrukud tunnevad juba varem üksteist, nii kujuneb tugev kollektiiv. Üldiselt on lasteaed nendega tublit tööd teinud — lugemine ja arvutamine on päris heal tasemel.»

K. Kaeval: «Kuueaastaste õppemaht on veel väike, mängulist osa on rohkem. Lapsed

aga tahavad korraga palju enam teadmisi kui programmid ette näevad.»

Ü. Urb: «Õpetajatele on teugutsemiseks vabad käed antud. Meie kooli juhtkond soosib kõike uut. Näiteks korraldame kultuurihommikuid, kus ühel klassil tuleb näidendi või luuletuste ja laulude abil tutvustada mõnda meie lastekirjaniku.»

K. Multer: «Kord kuus reedeti on meil värviline päev: õpilased võivad kooli tulla vabas riietuses, ilma koolivormita. Sellega püüame lastes kasvatada ja arendada ilumeelt ning maitset.»

K. Kaeval: «Meie koolimaja on puhas. Algul küll ei uskunud, et heledad seinad kuigi kauaks heledaks jäävad, aga õpilased ei kipugi neid määrima, sest puhastama peavad nagunii ise.»

Ü. Urb: «Muresid on algklassiõpetajal kuhjaga. Näiteks pole meil töövihikuid. Hiljuti

koostati uued programmid eesti keele õpetamiseks, kuid kirjastus ei jõua, kõik vajab veel Moskva-poolset kinnitust, nii ei teagi, millal materjalid kord kooli jõuavad.»

K. Multer: «Pikapäevärühm ei õigusta end. Selle ainuke funktsioon on praegu lapse pärastlõunase järelevalve ja söögiga kindlustamine.»

Ü. Urb: «Kuid algklassilaps tahab ka mängida. Pikapäevärühmal puuduvad selleks ruumid, pole mänguasju. Hommikust õhtuni koolis viibiv laps väsib palju rohkem kui kodus õppides.»

K. Multer: «Oleme rahul 40-minutiliste tundidega ning viiepäevase koolinädalaga. Need õigustavad end täielikult, kahe vaba päevaga nädalas puhkab õpilane korralikult välja.»

Ü. Urb: «Uudisena soovitati kooliaasta jagada trimestriteks. Meie omas koolis otsustasime järele proovida. Kas see end ka õigustab, on vara rääkida.»

K. Kaeval: «Kuueaastastel on õppetunni pikkuseks 35 minutit. Mõnikord aga näen, et poisid väsivad varem ning siis teeme ka puhkepausi pisut varem.»

K. Multer: «Seoses koolireformiga meie palk küll tõusis, kuid see ei korva siiski kodust tööd. Sest materjali puudumisel tuleb palju õppevahendeid veel õpetajal ise valmistada.»

Jah, õpetajail on, millest mõelda, mille üle muretseda. Need oli vaid mõned mõtted meie järelkasvuga tegelejailt. Õpetaja amet on vastutusrikas, peavad ju just nemad hoolitsema selle eest, et maal, mis tuleb täita lastega, sirguksid lapsed vaimselt tervete ja tulevatenä.

KÜLLI KOPPELMAA

ALO RAIDMAA foto